

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ
*Problems and Guideline for Academic Affairs Administrative
Development of Savannakhet Teacher Training College
Under The Teacher Training Department of Ministry of Education*

รัศมี พระชัยศรี*

E-mail : p.latsamy@yahoo.com

ผศ. ดร.ประยูร อิมสวัสดิ์**

รศ. ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวง ศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต จำนวน 145 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตสังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร รองลงมา คือ การวัดผล และการประเมินผล สุดท้าย คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการจำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนไม่แตกต่างกัน

* นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิต ิพิบูลบำเพ็ญ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** ประจำภาควิชาการจัดการเรียนรู้ ิกรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ควรจัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแต่ละรายวิชา การวัดและประเมินผลทางการเรียนควรอบรมอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถในการทำการวิจัยในชั้นเรียน

คำสำคัญ: ปัญหาการบริหารงานวิชาการ /การพัฒนางานวิชาการ/ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต/กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ

Abstract

This study purposed to examine the problems, comparisons and guidelines for academic affairs administrative development of Savannakhet Teacher Training College under the Teacher Training Department of Ministry of Education of Lao People's Democratic Republic. The sample group of 145 that was used in this research which was classified into the opinions of administrators and teachers was 26 administrators and 119 teachers. The instrument used to collect the data was questionnaires using a 5 level scale, frequency, mean (\bar{x}), standard deviations (SD), and t-test were statistically used for the data analysis

The findings revealed as follows:

1. Problems of administration of Savannakhet Teacher Training College under the Teacher Training Department of Ministry of Education totally and partly are at the medium level. After considering the rank of mean from maximum down to minimum, first was curriculum and curriculum administration; second was evaluation and third was teaching and learning activities.

2. Problems of administration classified by administrator posts and teachers was found to be no different.

3. Guidelines for academic affairs administrative development of Savannakhet Teacher Training College under the Teacher Training Department of Minister of Education. Curriculum and curriculum administration aspect should have teacher training courses in curriculum analysis. Teaching and learning activities should have seminars about teaching and learning related to the aims and objectives of the curriculum for each subject. Educational evaluation should train teachers to have a solid knowledge of classroom research.

Keywords: Problems for Academic Affairs/Academic Development/ Savannaket Teacher Training College/Teacher Training Department of Ministry of Education

บทนำ

กฎหมายว่าด้วยการศึกษา แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้กำหนดหลักการระเบียบและมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างคนให้ กลายเป็นพลเมืองดี มีศีลธรรม มีความรู้ความสามารถมีวิชาชีพ และความชำนาญงานเพื่อปกป้องคุ้มครอง และสร้างสรรค์พัฒนา ทำให้ประชาชนพ้นจากความลำบากยากจน ทำให้เศรษฐกิจ สังคม มีการขยายตัว และความอุดมมั่งคั่ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2008, หน้า 1) จากเป้าประสงค์ดังกล่าว จึงทำให้มีการกำหนดลักษณะการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ต้องปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานคือ การศึกษาต้องดำเนินไปตามทิศทางสังคมนิยม มีลักษณะของชาติมหาชน วิทยาศาสตร์และทันสมัย การศึกษาสามัญต้องสัมพันธ์กับอาชีพศึกษา การศึกษาในโรงเรียน ต้องดำเนินการเคียงคู่กับการศึกษาอบรมของครอบครัว และสังคม การศึกษาต้องสัมพันธ์กับทฤษฎี การปฏิบัติ การออกแรงงาน และสนองตอบความต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแต่ละระยะ และการศึกษาแห่งชาติต้องสอดคล้องกับการศึกษาในภาคพื้นและสากล

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้กระทรวง ศึกษาธิการ กำหนดแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบการศึกษา แห่งชาติ แผนดำเนินงานการสร้างครู โดยมีจุดมุ่งหมายพัฒนาครูเพื่อยกระดับวิชาชีพครูระหว่างปี ค.ศ. 2006-2015 ตามสายวิชาเฉพาะของครูให้สูงขึ้น อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ครูกลายเป็นครูที่ชำนาญงานอย่างแท้จริง และสามารถตอบสนองครูให้มีจำนวนเพียงพอตามการขยายตัวของแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ สถาบันสร้างครูเป็นสถาบันหลักในการนำร่อง เพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพครูในสถาบันสร้างครู ทุกระดับครูสอนในโรงเรียนสามัญ และพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักเรียนครู แต่จะ

ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อมีระบบการบริหารที่ดี มีคุณภาพ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของการบริหารในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา

วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่ชุมชนภายในแขวงและแขวงใกล้เคียงที่วิทยาลัยครูตั้งอยู่ มีภาระหน้าที่ผลิตครูเพื่อตอบสนองครูให้แก่โรงเรียนประถมและโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ให้การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทำนุบำรุง ศาสนาศิลปวัฒนธรรมของชาติ และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน ปัจจุบันหลักสูตรที่ใช้ในวิทยาลัยครู มีหลายระบบ เช่น ระบบ 11+2 สำหรับสร้างครู ประถมศึกษา ระบบ 11+3 สำหรับสร้างครู มัธยมศึกษาตอนต้น ระบบ 11+3+2 สำหรับมัธยมศึกษา และระบบ 11+5 สำหรับสร้างครูมัธยมศึกษาตอนปลาย จากระบบหลักสูตรที่พัฒนาใหม่ แต่ระบบตรวจสอบ และประเมินผลเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่ดีพอ ระบบบริหารจัดการหลักสูตรยังไม่รัดกุม ทำให้ส่งผลกระทบต่อผลถึงความสำเร็จน้อย ในการใช้หลักสูตรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนของครู ซึ่งส่งผลโดยตรงถึงคุณภาพด้านการเรียนของนักเรียนโดยผลการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำอันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวิทยาลัยครูในแต่ละแห่ง

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยครู สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุง และหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ อันจะมีผลทำให้บุคลากรของวิทยาลัยครู สามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายของการพัฒนาครู ตามแผนยุทธศาสตร์การสร้างครู แต่ปี ค.ศ. 2010 ถึง ค.ศ. 2015 ของกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ที่ต้องการบริหาร

ระบบการสร้างครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อยกระดับมาตรฐานการสร้างครูให้เทียบเท่ากับอารยประเทศเพื่อนบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ อาจารย์สอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ในด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลการเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ อาจารย์สอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ

คำถามการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับใด
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตจำแนกตามสถานภาพผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกันหรือไม่
3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตสังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการมีอะไรบ้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้บริหารและอาจารย์สอนนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูเขตภาคใต้ของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต และวิทยาลัยครูปากเซ ที่สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีผู้บริหารและอาจารย์สอนจำนวน 230 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ที่สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีจำนวน 145 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาในการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ที่แบ่งเป็นแต่ละด้านดังนี้
 - 3.2.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร
 - 3.2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.3.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล
ทางด้านการเรียนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารการสร้างแบบสอบถามของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536, หน้า 133-160) และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับข้อบกพร่องปัญหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ซึ่งได้พัฒนาเป็นแบบสอบถามที่เหมาะสมกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและอาจารย์สอนภายในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเพื่อสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิชาการของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต 3 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารคุณภาพงานวิชาการ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารคุณภาพงานวิชาการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scales) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอประธาน และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงความเหมาะสมด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา แล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม เพื่อหาความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of

Item Objecttion Congruence) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับอาจารย์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item-total correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .26 - .80 นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .97 ซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 145 ฉบับไปยังผู้บริหารและอาจารย์สอน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยนำส่งและรับคืนแบบสอบถาม ด้วยตัวเองและได้รับคืนมาในจำนวนทั้งสิ้น 142 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 97.93

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้วิธีการคำนวณแบบต่างๆ เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความถี่ร้อยละและการทดสอบที (t -test)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย ดังนี้ หลักสูตร และ

การบริหารหลักสูตร การวัดผลและการประเมินผล และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกมีดังนี้การพิจารณาคัดเลือกเอกสารประกอบให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดระบบการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และความพอเพียงของเอกสารที่ใช้ประกอบการจัดทำหลักสูตรของวิทยาลัยครู

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกมีดังนี้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การกำหนดเวลาให้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมที่กำหนด และการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร

1.3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล และการประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกมีดังนี้ มีการกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบและเป็นไปในทางเดียวกัน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใช้วิธีการหลากหลาย ในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน และการรายงานผลความก้าวหน้าด้านการเรียนให้นักเรียนได้ทราบเป็นระยะ

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ วิทยาลัยครู สะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวง ศึกษาธิการ ผู้บริหารและ อาจารย์สอนมีความคิดเห็นโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3 แนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการ ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต โดยรวมและ รายด้าน

ทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

3.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก มีดังนี้ ควรจัดอบรมครูผู้สอนในการวิเคราะห์หลักสูตรการเรียนการสอน จัดประชุมสัมมนาเพื่อหาข้อเสนอแนะและ แนวทางในการดำเนินการจัดทำ และการพัฒนาหลักสูตร และมีการติดตามผลในการปฏิบัติงานและหาแนวทางแก้ไข พัฒนาปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

3.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกมีดังนี้ ควรมีการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละรายวิชา จัดอบรมส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนเรื่องเทคนิควิธีการสอน เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดกระบวนการ เรียนรู้ตามแนวดำเนินการ และเจตนารมณ์ของหลักสูตร และ จัดสร้างแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในบริเวณโรงเรียน เพื่อเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน

3.3 ด้านการวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกมีดังนี้ ควรอบรมอาจารย์สอนให้มีความรู้ความสามารถในการทำการวิจัยในชั้นเรียน ควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐาน และควรมีการวางแผน และจัดระบบการวัดผล และประเมินผล โดยให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วม

อภิปรายผล

1.ปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครู สะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ผู้บริหาร และอาจารย์

มีปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ส่วนหนึ่งยังไม่ได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการบริหารมาก่อน ส่วนมากคิดว่าการทำงาน และการเรียนควบคู่กันกับสภาพความปัญหาด้านเศรษฐกิจ และงบประมาณ ไม่เพียงพอ ทำให้ผู้บริหารสถาบันสร้างครู ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการแก้ไขปัญหาชีวิตการเป็นอยู่ของครู และนักเรียน ส่วนงานปรับปรุงคุณภาพของการสร้างครู แบบแผนวิธีทำงาน การแบ่งงานและความรับผิดชอบยังไม่มีความพร้อม (กระทรวงศึกษาธิการ 2006, หน้า 4) นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารบางคนขาดความรู้และทักษะในการดำเนินงานวิชาการตลอดจนมองไม่เห็นความสำคัญของงานวิชาการและอีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะผู้บริหารมีภารกิจนอกเหนือจากงานประจำมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการดำเนินการปรับปรุงคุณภาพงานวิชาการของโรงเรียน ขาดการพัฒนาองค์การและกระบวนการนิเทศติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียน รวมทั้งการปฏิรูปการศึกษา ที่ปรับกระบวนการทำงานของครูใหม่ ทำให้ครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาตนเอง

ส่วนอาจารย์สอนมีปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์จำนวนมากได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันสร้างครูจากโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (TTEST) จึงเกิดความเข้าใจในระบบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้เป็นอย่างดี ส่วนอาจารย์สอนที่ไม่ได้เข้าโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น อาจารย์ที่บรรจุใหม่จึงขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการด้านหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม 2545 ได้จัดการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต (วาสนา สีลุน 2551, หน้า 79) จากสาเหตุเหล่านี้ทำให้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลางสอดคล้อง

กับผลงานวิจัยของ ภิญญา รักษาพันธ์ (2551, หน้า ง) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของพนักงานครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกมีดังนี้ การพิจารณาคัดเลือกเอกสารประกอบให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัด ระบบการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และความพอเพียงของเอกสารที่ใช้ประกอบการจัดทำหลักสูตรของวิทยาลัยครู สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การสร้างครู (กระทรวง ศึกษาธิการ 2006, หน้า 4) ที่ว่า ในระยะผ่านมาได้มีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและเอกสารเพื่อใช้ในการเรียนการสอนในสถาบันสร้างครูแล้ว แต่โลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงทำให้หลักสูตรการสร้างครูต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน จึงจำเป็นอย่างมากในการพัฒนาหลักสูตรใหม่ เช่น หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพเจริญพันธุ์ ทักษะชีวิต เทคนิคคอมพิวเตอร์ และข้อมูลข่าวสารอื่นๆ เป็นต้น เช่นเดียวกับแผนปฏิบัติงานแห่งชาติการศึกษาเพื่อทุกคน (กระทรวงศึกษาธิการ 2005, หน้า 23) ที่ว่า การปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาส่วนมากขึ้นอยู่กับคุณภาพของการอบรมและการสร้างครู ความสอดคล้องของหลักสูตรและแบบเรียน สภาพแวดล้อมของการสอน ความสามารถและความชำนาญงานของครูผู้สอน และหน่วยงานพัฒนาหลักสูตรโดยตรง เพราะถือว่าเป็นผู้ปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุรางค์ เจริญนาน (2550, หน้า ง) ที่ศึกษาปัญหา และแนวทางแก้ไขการดำเนินการนิเทศงานด้านวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สระแก้ว เขต 1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก มีดังนี้ การทำความเข้าใจและวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล การกำหนดเวลาให้มีความสอดคล้อง กับกิจกรรมที่กำหนด และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การสร้างครู (กระทรวงศึกษาธิการ 2006, หน้า 6) ที่ว่า สถาบันสร้างครูได้ใช้ความพยายามในการปรับปรุงคุณภาพครูโดยการจัดรูป แบบการเรียนการสอนมาแล้ว แต่ระยะผ่านมาไม่มีกลไกและระบบประกันคุณภาพ จึงทำให้การกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อยกระดับคุณภาพของครู ในสถาบันสร้างครูไม่ได้รับความเอาใจใส่อย่างแท้จริง ซึ่งการส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิคการสอนที่เน้นทักษะ กระบวนการมีปัญห้อันดับแรกทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูขาดกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนโดยตรงซึ่งการจัดการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาได้เปลี่ยนบทบาทครู จากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ด้านเดียวมาเป็นผู้คอยชี้แนะ สนับสนุนในการจัดกระบวนการเรียนของผู้เรียน ซึ่ง สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545, หน้า 21-23 อ้างถึง ใน วาสนา สีลุน 2551, หน้า 80) ได้กำหนดแนวทาง ในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลัก ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทการเป็น ผู้ชี้แนะผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริม และ สนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่ง การเรียนรู้ต่างๆ และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้ เรียนเป็นสำคัญในกระบวนการ จัดการเรียนการสอนให้

นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิด กระบวนการสร้างงาน ที่สร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ การศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาชลบุรี เขต 1 ของ อติพงษ์ วงษ์ชลชัยกุล (2549, หน้า 9) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ วิภารัตน์ ธาณีวัฒน์ (2549, หน้า 9) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในพื้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 2 จำแนก ตามตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์การปฏิบัติงาน ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในพื้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล และการประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับ คะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกมีดังนี้ มีการ กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการ เรียนอย่างเป็นระบบ และเป็นไปในทางเดียวกัน การ จัดทำข้อสอบที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง และการส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูใช้วิธีการ อันหลากหลาย ในการวัดผลประเมินผลการเรียน การสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการนำผลจากการวัด และ ประเมินผลเพื่อหาความบกพร่องมาปรับปรุงการเรียน การสอนของครูให้มีประสิทธิภาพนั้น เป็นปัญหาอยู่ใน อันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวัดและประเมินผล การศึกษาเป็นหน้าที่โดยตรงของครูผู้สอน ที่จะต้อง ศึกษาหาความรู้ให้เกิดความเข้าใจ และมีเทคนิควิธี การเพื่อเลือกใช้เครื่องมือวัดผลประเมินที่สอดคล้อง กับเนื้อหา และลักษณะของการจัดประสบการณ์แล้ว นำมาวิเคราะห์ผลการวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อหาข้อบกพร่องมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ชนากานต์ คะยอมสัก (2549, หน้า ง) ที่ศึกษาปัญหา และแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนสองภาษาของรัฐบาล และเอกชนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการวัด และประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ รัตนา อนันตชาติ (2550, หน้า ง) ที่ศึกษาปัญหา และแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม ศึกษาในอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการวัด และประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครู สหวั่นนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บริหาร และอาจารย์สอน มีความคิดเห็นโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร และอาจารย์สอนส่วนมากได้ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการนำใช้หลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายใต้โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่จัดขึ้น ภายในวิทยาลัยครูสหวั่นนะเขตเอง และการฝึกอบรมในระดับภูมิภาคทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ที่กรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการจัดขึ้น ทำให้ผู้บริหาร และ อาจารย์ผู้สอน มีความรับรู้และความเข้าใจใน ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนอยู่ในระดับที่ดี จึงเป็นเหตุผลทำให้ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการบริหารงาน วิชาการโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งจะ เห็นว่าการจัดการฝึกอบรมทางวิชาการเป็นการช่วย แก้ไขปัญหาและ เป็นแนวทางพัฒนาแนวความรู้ความ เข้าใจในการบริหารจัดการด้านหลักสูตร และการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นความ ต้องการในการพัฒนาตนเองของผู้บริหาร และอาจารย์ ผู้สอน สอดคล้องกับ คุณคำ ราชพล (2548, หน้า ง) ที่ ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของบุคลากร สายครูผู้สอนในวิทยาลัยครูสหวั่นนะเขต สาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการศึกษา พบว่า ความ ต้องการพัฒนาตนเองของอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัย ครูสหวั่นนะเขตโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนความต้องการวิธีการพัฒนาตนเองด้านการศึกษา ต่อมีความต้องการมากที่สุด รองลงมา คือ การดูงาน การอบรมสัมมนา การปฏิบัติงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ ต่างประเทศ และการศึกษาด้วยตนเอง ตามลำดับ สอดคล้องกับ ปิยนุช ทองพรม (2550, หน้า ง) ที่ศึกษา ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนเขตอำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ปัญหาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง

3. แนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการ ในวิทยาลัยครูสหวั่นนะเขต ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร และอาจารย์สอนมีดังนี้

3.1 แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตร และการบริหารหลักสูตรโดยรวม และราย ข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับ คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก มีดังนี้ ควรจัดอบรมส่งเสริมครูผู้สอนในการวิเคราะห์หลักสูตร การเรียนการสอน 2 จัดประชุมสัมมนาเพื่อหาข้อ เสนอแนะ และแนวทางในการดำเนินการจัดทำและการ พัฒนาหลักสูตร และควรมีการติดตามผลในการปฏิบัติงาน และหาแนวทางแก้ไขพัฒนาปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและอาจารย์สอนมองเห็น ความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร สะท้อนถึงสภาพ ปัญหา และความต้องการตลอดถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถานการศึกษา เพื่อให้ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนได้เข้ามามีบทบาทในการ ร่วมตัดสินใจในการบริหารงานด้านวิชาการ ให้สามารถ ดำเนินงานได้ตามจุดมุ่งหมายของของการจัดการศึกษา และปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ

ของท้องถิ่น ดังนั้นการอบรมเกี่ยวกับการนำใช้หลักสูตรของสถานศึกษาจะช่วยให้อาจารย์สอนในสถานศึกษามีความรู้ ซึ่งเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอน เข้าใจ ในหลักสูตรของสถานศึกษาได้อย่างถ่องแท้ จากความสำคัญที่ว่า ผู้บริหารในสถานศึกษาควรมีการจัดอบรมให้อาจารย์สอนในการวิเคราะห์สังเคราะห์หลักสูตร อย่างถูกต้องเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการกำหนดนโยบายการวางแผนเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

3.2 แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก มีดังนี้ ควรมีการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละรายวิชา จัดอบรมส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดกระบวนการ เรียนรู้ตามแนวดำเนินการ และเจตนารมณ์ของหลักสูตร และจัดสร้างแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในบริเวณโรงเรียน เพื่อเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสัมมนาทางวิชาการ และจัดการเรียนการสอน เช่น มาเป็นวิทยากรบรรยายหรือชักชวนให้นักเรียนไปศึกษาในชุมชน และมีการประเมินผล และติดตามการจัดแผนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมีผลดีอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนต้องศึกษาหาความรู้และทักษะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์นี้อาจจะเป็นการช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียน สนองตอบความแตกต่างระหว่าง

บุคคลของผู้เรียน ซึ่งสถานการศึกษาควรจัดให้มีการอบรมส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดกระบวนการ เรียนรู้ตามกระบวนการดำเนินงาน และเจตนารมณ์ของหลักสูตร

3.3 แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัด และประเมินผลโดยรวมและ รายช้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก มีดังนี้ ควรมีอบรมอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถในการทำการวิจัยในชั้นเรียน ควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐาน และควรมีการวางแผน และจัดระบบการวัดผลและประเมินผลโดยให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร และอาจารย์สอนรับรู้ถึงความสำคัญของกระบวนการวัดและประเมินผลด้านการเรียนการสอน จึงมีแนวความคิดที่จะพัฒนาคุณภาพการวัดและประเมินที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการส่งเสริมให้อาจารย์สอนมีการวัด และประเมินผลตามสภาพจริง และควรทำเอกสารเผยแพร่การวัด และประเมินผลตามสภาพจริงให้อาจารย์สอนนักเรียน และผู้ปกครองทราบ เนื่องจากบุคลากรในสังกัดไม่เข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวัดผลในสถานการศึกษา ซึ่งในส่วนนี้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการส่งเสริมให้ความรู้ แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียนได้รับการอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐานโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงโดยวิธีการประเมินผู้เรียนหลายๆ วิธี ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรม มีแฟ้มสะสมงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนโดยมุ่งปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ อย่างแท้จริงเพราะการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อช่วยให้การตรวจสอบคุณภาพ

ของผู้เรียนว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และอาจารย์สอนมีความสามารถนำข้อมูลไปพิจารณาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร ควรพิจารณาคัดเลือกเอกสารประกอบให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และไปด้วยกันกับการจัดระบบการเรียนการสอนเป็นให้ไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และควรจัดหาเอกสารที่ใช้ประกอบการจัดทำหลักสูตรของวิทยาลัยครูให้มีความเพียงพอ

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งกำหนดเวลาให้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมที่กำหนด และควรมีการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร

3. ด้านการวัดและประเมินผลทางการเรียน การสอน ควรมีการกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบ และเป็นไปในทางเดียวกัน ส่งเสริมและ สนับสนุนให้ครูใช้ วิธีการหลากหลาย ในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน และควรจัดให้มีการรายงานผลความก้าวหน้าด้านการเรียนให้นักเรียนได้ทราบเป็นระยะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหา และแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องสภาพท้องถิ่น

2. ควรวิจัยถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการของวิทยาลัยครูแห่งต่างๆ ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ฉะนั้นควรนำจะวิจัยซ้ำ (Replication) โดยใช้เทคนิคการวิจัยอื่นเช่นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality research)

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ, สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (2008) *กฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่ง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว*, จัดพิมพ์โดยโครงการสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (PESL), นครหลวงเวียงจันทน์: โรงพิมพ์ศึกษา
- _____. (2005) *แผนปฏิบัติการด้านแห่งชาติการศึกษาเพื่อทุกคน*, กระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว, นครหลวงเวียงจันทน์: โรงพิมพ์ศึกษา
- _____. (2006) *แผนยุทธศาสตร์การสร้างสรรค์ฯ แต่ปี 2006-2015 และ แผนดำเนินงานแต่ปี 2006-2010*, นครหลวงเวียงจันทน์: โรงพิมพ์ศึกษา

- คุณคำ ราชพล (2548) *ความต้องการพัฒนาตนเองของบุคลากรสายครูผู้สอนในวิทยาลัยครูสหัสวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- ชนากานต์ คะยอมสัก (2549) *ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสองภาษา ของรัฐบาลและเอกชนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ* วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
- ปรียาพร วงศ์บุตรโรจน์ (2543) *การบริหารวิชาการ, กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ*
- ปิยนุช ทองพรม (2550) *ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในเขตอำเภอหนองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 1* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภิญญา รักษาพันธ์ (2551) *ปัญหาการบริหารงานวิชาการของพนักงานครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*
- รัตนา อนันตชาติ (2550) *ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 1* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหา บัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536) *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่3) กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ*
- วาสนา สีลูน (2551) *ปัญหา และข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิภารัตน์ ธานีวิวัฒน์ (2549) *ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในฝัน สำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาชลบุรี เขต 2.* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรางค์ เจริญนาน (2550) *ปัญหา และ แนวทางแก้ไขกานดำเนินการนิเทศงานด้านวิชาการของโรงเรียนประถม ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อดิพงษ์ วงษ์ชลชัยกุล (2549) *สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 1.* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.